

[Lenger]

ene, hvis det skulle vise sig som en mulighed – og det synes jeg debatten i dag tyder på at det er.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jo ofte blevet pointeret – og det står også i Folketingets forretningsorden – at debatterne ved en førstebehandling bør dreje sig om principperne. Derfor har jeg meget vanskeligt ved at forstå, hvorfor SFs og VS' ordførere har så travlt med at fortælle, om det er det ene eller det andet flertal. Jeg mener, det er klart fremgået af vel bogstavelig talt alle udtalelser, at man principielt mener, at den trykte presse og de øvrige medier skal behandles på samme måde med hensyn til ansvarsspørgsmålet. Det er det, der står som det afgørende i denne debat, og det er vel egentlig ikke overraskende, for hver gang vi har nærmet os det emne, har de samme partier sagt, at det vil man gerne.

Spørgsmålet er derfor bare, om vi så har så travlt, at vi ikke kan afvente en behandling af hele sagen. Vi kan også sige det på en anden måde: når man nu anmoder en række fornuftige og indsigtsfulde mennesker med højesteretsdommer Else Mols i spidsen om at behandle hele ansvarsspørgsmålet, er det så ikke at gøre dem lidt til grin, hvis man siger: nej, det kan vi ikke afvente, for der kan jo være afvejninger, sådan at man ikke uden videre kan pille en enkelt ting ud? Jeg synes dog, at man skulle kunne være nogenlunde tryk over for behandlingen i det udvalg. Halvdelen af medlemmerne repræsenterer medierne, og derfor må vi da være interesserede i at høre, hvad de mener om sagen, inden vi hu hej skal have en lovgivning igennem her i Folketinget.

Fru Lissa Mathiasen spurgte, om der var mulighed for at fremskynde sagen, sådan at der blev afgivet betænkning tidligere. Jeg vil næppe tro det, for der skal jo være lejlighed til at gennemgå sagen ordentligt, og det er jo ikke et udvalg, der har siddet i flere år – det har ikke engang virket i et år. Om der kan afgives en delbetænkning, tør jeg ikke svare på. Hvis retsudvalget ønsker det, skal jeg da gerne tale med højesteretsdommer Else Mols om, hvorvidt der er en sådan mulighed. Men det naturlige er dog, at der er en sammenhæng i det.

Der har jo været talt meget om sagen fra Århus, der jo i hvert fald for den pågældende journalist fik en, lad os så kalde det behagelig afslutning – der blev ikke tale om noget fængselsophold for hans vedkommende.

Men man skal jo også altid være forsigtig med at drage for mange principper ud af en enkelt sag. Der er ingen, der kan sige her, om anklagen ville have været den samme, selv om de regler, man nu ønsker gennemført, var gældende. Det er jo domstolene, der skal bedømme – også efter de gældende regler for dagbladsjournalister – om vidnefritagelsen er til stede eller ikke. Det er jo ikke sådan, at der i dag gælder en ubetinget vidnefritagelse for dagbladsjournalisterne. Det er måske det, nogle af forslagsstillerne ønsker – det ved jeg ikke. Men det kunne meget vel have været tilfældet, at der var kommet et anklageskrift af samme indhold, selv om de regler, man her foreslår gennemført, var gældende, således at man overførte dagbladsreglerne til de elektroniske medier. Det er kun domstolene, der kan bedømme, om en vidnefritagelse skal finde sted eller ej.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne i anledning af ministerens indlæg nu gentage, at der er mange grunde, der taler for, at man skulle vente. Men forudsætningen for det måtte være, at anklagemyndigheden og politiet også ventede, og det gjorde de ikke. Derfor er vi nødt til at handle herinde, hvis vi skal have tilstrækkelig god gavn af de nærradioer og lokal-tv'er, der er oprettet. Selv om ministeren mener, det var en behagelig afslutning for Kurt Madsen, kan jeg i hvert fald garantere for, at Kurt Madsen bestemt ikke har fundet denne sag behagelig i hele forløbet, og det er klart, at han har haft svært ved at passe sit arbejde i rimeligt omfang. Hvis jeg ikke husker meget galt med hensyn til de domsafsigelser, der har fundet sted, har domstolene alle steder udtalt: »Og desuden gælder i dette særlige tilfælde ikke denne fritagelse for vidnepligt.« Derfor er det nødvendigt, at vi handler.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):